

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SKANDINAVISK VAPENRULLA

PUBLICERINGSPRINCIPER

1. Utgivarna vill med Skandinavisk Vapenrulla skapa ett forum för registrering och offentliggörande av såväl nyantagna som härdvunna släktvapen tillhörande personer eller släkter bosatta i eller härstammande från de nordiska länderna.

Dessutom syftar Skandinavisk Vapenrulla till att öka intresset för heraldik och heraldisk konst, stimulera till släktforskning och stärka nordisk samhörighetskänsla.

*

2. Publicering av ett vapen skall grundas på data meddelade i ett av utgivarna fastställt och av uppgiftslämnaren ifyllt och beedigt formulär.

*

3. Utgivaren garanterar med publiceringen ingen rättsverkan i form av prioritet, exklusiv vapenrätt eller annat slag av rättsligt skydd för föregiven vapeninnehavare.

Publiceringen innebär endast ett datum för offentliggörandet av att en person enligt egen uppgift de facto bär visst vapen.

*

4. Utgivarna ansvarar icke för de meddelade uppgifternas riktighet i vidare mån än vad de kunnat kontrollera i tillgängliga källor. Uppenbara felaktigheter publiceras således ej, och i tveksamma fall tillämpas stor restriktivitet.

*

5. Ej heller publiceras:

a. nyantaget släktvapen som är identiskt med eller till förväxlingsbarhet snarlikt vapen, vartill annan person eller släkt enligt utgivarnas bedömning har bättre rätt.

b. vapen som strider mot gällande lag och förordning eller mot allmänt vedertagna heraldiska regler.

SKÖLD: I rött fält ett lagerträd av silver överlagt med en bjälke av guld.

På hjälmen ett rött hjälmtycke fodrat med guld och med hjälmbindel av guld och rött.

HJÄLMPRYDNAD: Mellan två örningar, dexter delad i guld och rött samt sinister i rött och guld, en merkuristav krönt med en hermehjälm, allt av guld, och omslingrad av två röda ormar.

FÜRST

SVR-112-68

Vapnet föres av bokhandlare Otto Fürst, Mölndal, som lämnat upplysningarna. Det är känt i släkten från och med den äldste kände stamfadern, Johannes Dödeloff Fürst, född 16.5.1710 i Wien. Denne kom 1734 till Norge som bataljonskirurg och kungl. läkare. Efter sitt giftermål med Ellen Winter inträdde han som delägare i svärfaderns handelshus och bosatte sig i Risör, där han dog som aktad köpman och skeppsredare 20.7.1791. En släktgren invandrade till Sverige 1848. Uppgiftslämnaren är sonsons sonsons son till ovannämnde förste kände vapenförare.
Litteratur: John Ditlef Fürst, Stamtavle Familien Fürst, 1869. Tallak Lindstøl, Risør gjennom 200 aar 1723—1923, 1923.

SKÖLD: I fält kluvet i blått och silver en sinistervänd, bildad måne och ett på skuran fäst halvt kvarnhjul, allt av motsatta tinkturer.

På hjälmen ett rött hjälmtycke fodrat med silver och med hjälmbindel av silver och rött.

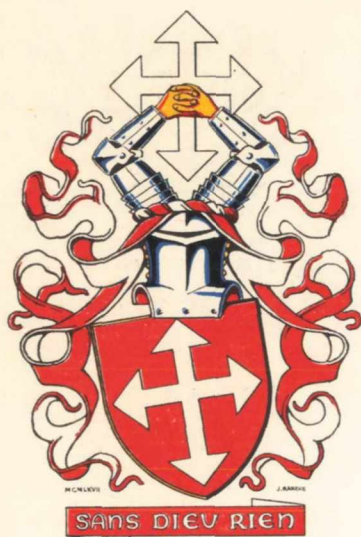
HJÄLMPRYDNAD: Två röda vesselhorn.

NEUMÜLLER

SVR-113-68

Släkten är känd sedan ca 1550 i Schenkenfelden i Övre Österrike. År 1741 flyttade Mattias Neumüller till Diepholz i Hannover där han 1743 fick borgarrätt. Dennes sonsons son, Rudolph Friedrich Andreas Neumüller, 1.8. 1824—26.1. 1892, flyttade till Sverige år 1845 och blev svensk medborgare år 1849. Han är stamfader för den svenska släktgrenen. Det är oklart när och hur vapnet tillkom, men det föres bli av en släktgren i Oldenburg. I Sverige föres det av efterkommande till ovannämnde Friedrich Neumüller (som efter några år kallade sig Fredrik och skrev sig F. R. Neumüller), däribland uppgiftslämnaren, överläkare Harry Neumüller, Stockholm.

DANNVIK

SVR-114-68

SKÖLD: I rött fält ett latinskt kors vars armar slutar i pilspetsar.

På hjälmen ett rött hjälmtäcke fodrat med silver' och med hjälbindel av silver och rött.

HJALMPRYDNAD: Två beväpnade armar som i obehandskade, knäppta händer håller ett silverkors såsom i skölden.

VALSPRÅK: Sans Dieu rien

Vapnet är år 1967 antaget av uppgiftslämnaren, tandläkare Lars Dannvik, Fjärdhundra, för sig och sina efterkommande med samma namn.

Släkten kommer från Uppland och medlemmar i tidigare generationer har varit bönder, soldater och präster. Tidigast kända är skattebonden Johan Jansson och korpralen Johan Kil från mitten av 1700-talet.

Sköldemärket symboliserar prästens kors, bondens plogbillar och soldatens spjutspetsar.

HEINEMAN

SVR-115-68

SKJOLD: I gull et solkors på hver side berørt av en svevende stolpe, alt svart, over skjoldfot sjakkrutet i svart og sølv.

På hjelmen et svart hjelmklede foret med gull og med vulst av gull og svart.

HJELMTEGN: En gull rose mellem to svarte vesselhorn.

VALGSPROG: Caritas lex mea

Slekten innvandret til Norge med Wilhelm Heineman (1816—1907) som var sønn av Johann Heinrich Heineman, pastor i Hannover. Han er første kjente fører av slektsvåbenet, funnet i familiens bibel, medbragt fra Tyskland. Tidligere ført rosen over skjoldfoten. Hans sønnesønns søn, Jean Oluf Heineman, Paris og Oslo, har gitt opplysningene.

SKÖLD: I svart fält en uppgående månskära varur uppkommer ett mantuanskt dubbelkors, allt av guld.

På hjälmen ett svart hjälmtäcke fodrat med guld och med hjämbindel av guld och svart.

HJÄLMPRYDNAD: Två svarta örvingar, vardera belagd med sköldemärket av guld.

WALTRÉ

SVR-116-68

Vapnet är år 1968 antaget av byrådirektör Ulf Walter Waltré, Stockholm, för sig och sina efterkommande med samma namn. Släkten härstammar från Schlesien, varifrån den invandrade till Sverige under senare delen av 1800-talet.

Sköldemärket bygger på den säregna brisyren på det schlesiska vapnets örn. Även tinkturerna återgår på det schlesiska vapnet.

SKÖLD: Fält delat i blått, vari två sporrklingor av silver, och silver, vari en blå ekkvist med två blad och ett ollon.

På hjälmen ett blått hjälmtäcke fodrat med silver och med hjämbindel av silver och blått.

HJÄLMPRYDNAD: En böjd och på armbågen placerad beväpnad arm hållande en lans av silver med vimpel delad i blått och silver.

LANSENFELDT

SVR-117-68

Vapnet är år 1968 antaget av uppgiftslämnaren, köpman Per-Anders Gustaf Lansenfeldt, Göteborg, för sig, fyra bröder och efterkommande bärande släktnamnet.

Släkten härstammar på kvinnolinjen från utdöda adliga ätten Lantzenfeldt: n:o 479. Ovannämnda fem bröder upptog år 1964 släktnamnet. Här publicerade vapens hjälmprydnad återgår på det Lantzenfeldtska vapnets.

BEXELL

SVR-118-68

SKÖLD: Fält delat i svart, vari tre i bjälke ställda eldsflammer av guld, och guld.

På hjälmen ett svart hjälmtäcke fodrat med guld och med hjämbindel av guld och svart.

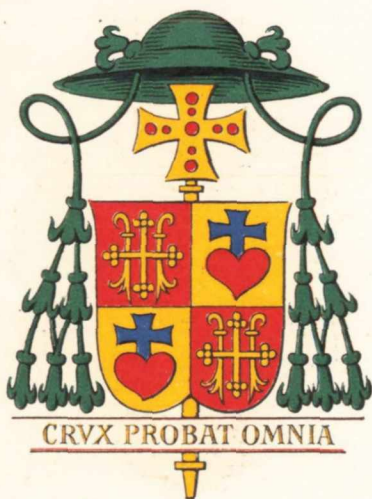
HJALMPRYDNAD: Tre strutsplymer av guld.

VALSPRÅK: Bene facite

Släktens äldste kände stamfar var rusthållaren i Stora Fagraryd, Bexheda sn i Jönköpings län, Måns Månsson (1647—1702). Dennes sonson, Daniel Bexell (1731—1798), kyrkoherde i Villstad, Våthult och Bäraryd, kontraktsprost i Västbo och riksdagsman, upptog släktnamnet efter sin morfar, Peter Widmundsson Bexell, som för tapperhet i slaget vid Krasnokursk 1709 skall ha tilldelats namnet av Karl XII i samband med befordran. Daniel Bexells son var historikern och hovpredikanten, professor Sven Peter B. (1775—1864). Släkten har varit talrikt representerad bland prästerskapet i Växjö stift med bl a kontraktsprosten Carl-Emanuel B. (1788—1873) och kyrkoherden Josef B. (1815—1897), vars son var biskopen David B. (1861—1938).

Vapnet antogs 1968 för ättlingarna till Daniel Bexell, däribland dennes sons sons son, kontraktsprosten Carl Bexell, Kalmar, vars son, Oloph Bexell, Uppsala, har lämnat upplysningarna. Ättlingar på mödernet må föra vapnet briserat efter registrering i SVR. Vapnets eldslågor syftar på Unaman, Sunaman och Vinaman, vilka var systersöner och medhjälpare till den engelske missionsbiskopen St Sigfrid av Växjö († 1067). De dog martyrdöden varefter deras huvuden kastades i Helgasjön där biskop Sigfrid senare såg tre eldslågor över vattnet. Vapnet vill således illustrera släktens samband med Växjö stift och dessutom dess vid vapenantagandet tre levande grenar. Valspråket återgår på Daniel Bexells ordstäv: "Gott och väl".

Litteratur: C O Bexell, Släkten Bexell, Gbg 1911. G Virdestam, Växjö stifts herdaminnen, Växjö 1921—34. E Lundh, Kyrkoherde Josef Bexell, Sthlm 1925. S Estborn, Från Taberg till Tranquebar: Biografi över David Bexell, Sthlm 1940. Ur Sven Peter Bexells dagbok 1797, utg av dr E Bexell, Tidskr Ale 1962. Svenskt Biografiskt Lexikon. Svenska Släktkalendern senast 1963.

MARTENSEN

SVR-119-68

SKJOLD: Kvadreret, første og fjerde felt rødt, hvori to udadventte bispestave dækket med et kløverblads-kors, alt af guld, andet og tredje felt gult, hvori et rødt hjerte op af hvilket der vokser et blåt kors. Bakved skjoldet en gylden, juvelbesat korsstav og over den en grøn biskophat med tolv kvaster, som hænger ned med sex kvaste på hver side af skjoldet.

VALSPROG: Crux probat omnia

Våbnet føres av H.H. Biskop Hans L. Martensen (født 1927, ud-nævnt 1965) og viser våbnet for Københavns katolske bispedømme kvadreret med biskop Martensens eget våben antaget i 1965. Det sistnævnte er detsamme som fortos af biskop Niels Steensen (1638—1686). Bispedømmets våben er fastsat 1964 af biskop Suhr (SVR-67-65) med mulighed at invertere tinkturerne for at kvadrering med personlige våben skal motsvare heraldiske regler om tydelighed. Korsstaven og den grønne hat med de tolv kvaster kendetegner i overensstemmelse med heraldiske regler bispeværdigheden i den katolske kirke.

Litteratur: Heraldisk Tidsskrift bind 2 nr 16 p. 291, København 1967. Niels Steensens Gymnasiums Årsskrift 1964 p. 49 (Niels Steensens Bispevåben af ærkebiskop Bruno B. Heim), København 1964.

SKÖLD: I fält av silver ett svart ankare överlagt med ett avslitet, blått örnhuvud.

På hjälmen ett blått hjälmtycke fodrat med silver och med hjälmbindel av silver och blått.

HJÄLMPRYDNAD: Två korslagda svärd av silver med fästen av guld och med en femuddig stjärna av guld i övre vinkeln.

EDGREN

SVR-120-68

Vapnet är år 1967 antaget av uppgiftslämnaren, kommandörkapten Claes Edgren, RSO, Kristianstad, för sig och sina efterkommande med samma namn.

Släkten härstammar från förvaltaren Johan Edgren (1724—1796) från Eds socken på Värmlands Näs. Vapenantagarens far och farfar, båda födda i Värmland, var sjökaptener liksom flera andra släktmedlemmar. Örnhuvudet är en del av den värmländska vapenörnen medan ankaret symboliserar släktens anknytning till sjön. Hjälmprydnaden utgöres av emblemet för marinintendenturkåren.

SKÖLD: I fält av guld ett på ett treberg ställt svärd överlagt med en balansvåg, allt av svart.

På hjälmen ett svart hjälmtycke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Ett uppstigande svart lejon med röd bevapning svingande ett svärd med fäste av guld.

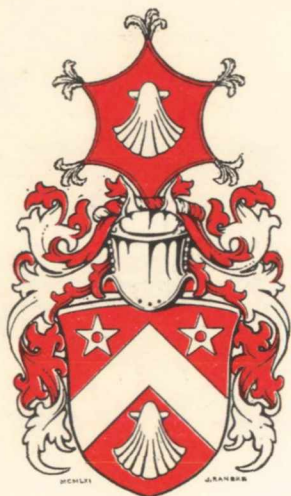
ZETTERBERG

SVR-121-68

Vapnet är år 1968 antaget av uppgiftslämnaren, fil.stud. Erland Zetterberg, Göteborg, som i åttonde led härstammar från soldaten Christer Herman Zetterberg (1690—1732).

Vapnet visar genom tinkturen och lejonet släktens härstamning från Västergötland. Treberget syftar på släktnamnet samt svärdet och vågen på militärer och ämbetsmän i släktens tidigare generationer.

HAMBERT

SVR-122-68

SKÖLD: I rött fält en sänkt sparre åtföljd i sköldhuvudet av två sporrklingor och i stammen av ett musselskal, allt av silver.

På hjälmen ett rött hjälmtäcke fodrat med silver och med hjälmbindel av silver och rött.

HJÄLMPRYDNAD: En röd sexkantig skärm med fjädertofsar av silver och belagd med ett musselskal av silver.

Vapnet är år 1960 antaget av uppgiftslämnaren, docent Gunnar Hambert, M.D., Göteborg för sig och sina efterkommande. Släkten härstammar från Uland och är känd sedan 1600-talet. Den omfattar i dag 13 personer bärande släktnamnet.

EKSTRÖM

SVR-123-68

SKÖLD: I svart fält en av rött och guld i två rader schackrutad bjälke åtföljd ovan av två och nedan av en hammare av guld.

På hjälmen ett svart hjälmtäcke fodrat med guld och med hjälmbindel av guld och svart.

HJÄLMPRYDNAD: Två beväpnade armar hållande en hammare av guld.

Vapnet är år 1959 antaget av uppgiftslämnaren, kammaråklagare Lars Ekström, J.K., Uppsala, för sig och sina efterkommande. Litteratur: Svenska släktkalendern 1943 (Ekström, Husby-Lyhundra).

SKJOLD: I felt delt i sort og guld en ørn af modsatte tinkturer.

På hjelmen et sort hjelmklæde foret med guld og med vulst af guld og sort.

HJELMTEGN: Et ørne hoved delt i sort og guld og med rød næb og tunge.

VALGSPROG: *Sibi quisque proximus*

Våbenet er i 1962 antaget av maler Arne Kappelgaard, København, der har gitt oplysningerne. Han er sønnesøns sønnesøns søn til skipper Christen Christensen, født ca 1650—60 i Notmarks sogn på Als. Dennes søn, Hans Christian Christensen Koppelgaard, er den første kendte bærer af navnet Kappelgaard i denne slægt. Våbenet, hvørs skjoldfigur syfter på antagerens dopnavn, må også føres av dennes to brødre og deres efterkommere med navnet Kappelgaard. Navnet Kappelgaard forekommer allerede som slægtsnavn i 1300-tallet.

KAPPELGAARD

SVR-124-68

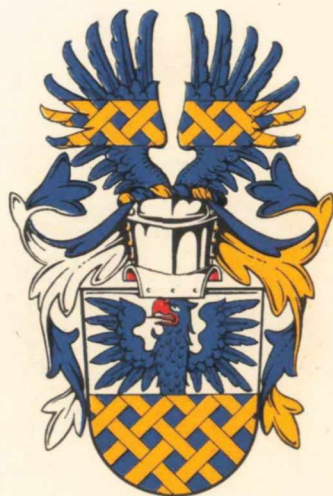
SKOLD: Fält delat i silver, vari en uppstigande blå ørn, och blått, vari ett flätverk av guld.

På hjälmen ett blått hjälmtycke fodrat med silver och guld och med hjämbindel av guld och blått.

HJALMPRYDNAD: Två blå örningar belagda vardera med en flätverksbjälke av guld.

Vapnet är år 1967 antaget av uppgiftslämnaren, juris stud. John Richard W. Arnebo, Stockholm, för sig och sina efterkommare med samma namn. Det må även föras av hans bröder, Lars Magnus A. och Mats Håkan A. Arnebo och deras efterkommare.

Släktnamnet och en tidigare version av vapnet antogs år 1930. Namnet tolkas som örnbö och vapnet vill illustrera ett dylikt. Ovannämnda bröder härstammar från tre generationer stockholmska köpmän och hantverkare av skånskt ursprung men har även härstamning på fäderne- och mödernesidan från Tyskland, Holland och Frankrike.

ARNEBO

SVR-125-68

HAMMAR

SVR-126-68

SKÖLD: I svart fält en stolpvis ställd hammare av guld åtföljd av tre stiliserade murkronor av silver (nedanför och vid sidorna av hammarskaftet).

På hjälmen ett svart hjälmtycke fodrat med guld och med hjämbindel av guld och svart.

HJÄLMPRYDNAD: Två vingar av guld.

Släktens äldste kände medlem var soldaten och kyrkvaktaren Jan Eriksson Skåpström (1766—1811) från Änimskog i Västergötland. Hans sonson, Otto Jansson (1837—1897), Göteborg, hade tre söner John, Birger och Gustaf vilka kring sekelskiftet antog namnet Hammar. Vapnet användes sedan början av seklet i sigill och ring av ovannämnde direktör Birger Hammar, vars sonson, juris kand. Tomas Hammar, Saltsjöbaden har lämnat upplysningarna. Vapnet utgör sedan mer än femtio år firmamärke för Hammar & Co, Hamburg, med tinkturerna blått och guld samt har även använts av firma Hammar & Co i Stockholm.

För släktvapnet har i samband med denna registrering fastställts från firmamärket avvikande tinkturer utvisande släktens härstamning från Västergötland.

Vapnet får föras av släktmedlemmar med namnet Hammar härstammande från fabrikör Otto Jansson-Hammar.

SVEGELIUS

SVR-127-68

SKÖLD: I rött fält en fempipig flöjt av guld.

På hjälmen ett rött hjälmtycke fodrat med guld och med hjämbindel av guld och rött.

HJÄLMPRYDNAD: Mellan två röda vesselhorn en flöjt såsom i skölden.

Vapnet är år 1955 antaget av uppgiftslämnaren, musikdirektör Lennart Svegelius, Göteborg, för sig och sina efterkommande med samma namn.

Släkten härstammar från Västergötland.

Sköldemärket anspelar på vapentagarens musikintresse och den heraldiska formen för den uråldriga munorgeln, i Gamla Testamentet benämnd úgab (hebr), syrinx (grek), fistula (lat) och pipa (sv). I Sverige kallas typen ofta pan- eller herdeflöjt. Den anglosaxiska heraldiska termen är clarion eller sufflue.

Litteratur: "Clarion or Rest" by C R Humphery-Smith i The Coat of Arms, Vol V No 39 p 226, London 1959.

HERALDISKA FÖRLAGET
Erikslustvägen 42 J, 217 73 Malmö

Kr 9:—